

Meggy

van Oudenhoven

Column

• Met de neus in de wind

Ik lijk niet op Doutzen Kroes. Sterker nog, ik kom er niet eens in de buurt. Niet dat dit voor mij een probleem is, want in de ogen van mijn geliefde mag ik er best wel wezen en hij is een oprecht en realistisch man. Maar ik kan er niet langer meer om heen; naarmate ik als mens en als schrijver meer in vorm raak, raakt mijn lijf des te meer haar strakke vorm kwijt. Elke keer als ik in de spiegel kijk zijn de beelden daarover nietsontziend. Nu zou u kunnen denken; wat gaat mij dat nou aan en waar gaat het hier over? De aanleiding voor mij is het gegeven dat men op gebied van wat men lichaamsverzorging noemt, nu een deodorant heeft bedacht waarmee onze oksels meer zouden gaan glanzen. We zouden zo de zomer met nog meer vreugde kunnen doorkomen. Ik zag die reclame op televisie en toen ik 's avonds laat weer eens voor de spiegel stond om mijn gezicht en dergelijke gereed te maken voor de nacht, heb ik onderzoek gedaan of ik wel meer glanzende oksels wilde deze zomer en alle seizoenen daarna. Terwijl ik nachtcrème aanbracht op mijn toch al wat rijpere huid, moest ik concluderen dat het antwoord nee zou zijn. Het zal wel aan de leeftijd liggen, vermoed ik. Naarmate ik ouder ben geworden loop ik niet of

nauwelijks meer in hemdjes of bloesjes zonder mouwen en een hele nacht al swingend doorbrengen in een discotheek- zwaaiend met mijn blote armen- komt eigenlijk al jaren ook niet meer voor. “Je krijgt al wat kipfiletjes” sprak mijn jongste zoon een poos geleden terwijl hij liefdevol(...) mijn bovenarmen omvatte en zoals men reeds vermoedt, bedoelde hij dat die al wat uit de vorm geraakten. Ik vond hem toen even niet zo erg lief, terwijl ik anders daar helemaal geen moeite mee heb. Voor mij dus geen glanzende oksels deze zomer.

Het leven is als ouder wordende vrouw, al complex genoeg. Je taille verdwijnt, je slanke enkels ook en zonder dat je er ooit om gevraagd hebt groeien er haartjes op je bovenlip. Van mijn visagist mag ik dat niet een snor noemen, maar toch; ik vind het een echt scheppingsfoutje. Alsof harsen zo'n leuke bezigheid is. Vroeger was ik bijna altijd de jongste binnen allerlei groeperingen. Of leek dat tenminste vaak zo. Tegenwoordig niet meer en als het wel het geval is vind ik de ouderen vaak karakteristiek mooi. Alleen als ik dan later mijn tanden poets of mezelf insmeer met bodylotion na het douchen is dat niet zo direct meer van toepassing op mezelf. Vreemd hoe snel beelden kunnen veranderen of zelfs verdwijnen. Gelukkig word ik getroost door het gegeven dat naarmate ik in aantal jaren toeneem, mijn talenten en andere goede kanten meer naar voren komen en godzijdank geldt dat niet alleen voor mij. Mocht u nu gaan denken dat mijn zelfvertrouwen tanende is, wees niet ongerust. Dat is niet het geval, maar als ik al die reclames onder ogen krijg, op TV, computer of per post, om nog mooier,

jonger en strakker te kunnen worden, dan word ik daar zo balorig van dat ik daarover even moet uithalen op papier. En gelukkig... we hebben de foto's nog. •